

Bilag 3- Transskribering af fokusgruppeinterview

Mai: Det første jeg godt kunne tænke mig I gjorde det var at I får et stykke papir og så får I 3-4 minutter til lige at skrive jeres første tanker ned om jeres oplevelse og det kan være hvad som helst. Det kan være stemninger eller input eller ja tanker I havde undervejs. Det kan være hvad som helst. I må meget gerne lige skrive jeres navn på oppe i toppen. Der er ikke noget rigtigt eller forkert at skrive. Det skal være lige hvad der falder jer ind. Værsgo

Skriveøvelsen begynder....

Helle: Hende der fortalte om billederne siger du, var det Annette?

Mai: Annette ja

Mai: Og så får I lige et minut til lige at gøre færdige

Mai: Super fint. Jeg samler lige papirerne. Det næste vi skal lave er en billedøvelse, som er en associationsøvelse eller metaforøvelse. Så hvis vi lige rejser os op engang. Så har jeg medbragt nogle billeder som I kan. Det er lidt et eksperiment ligesom de her omvisninger er. Men det er meningen at I nu skal vælge 4-5 billeder som I synes ligesom fortæller et eller andet om jeres oplevelse eller om nogle tanker I har haft om omvisningen eller nogle. Som viser nogle forventninger I havde eller nogle tanker, eller følelser eller stemninger. Et eller andet I kan. Nogle billeder I kan bruge til at beskrive et eller andet ved Særlige Søndage eller jeres oplevelse: Nu må vi se hvordan det går men.

Katrine: Og hvor mange billeder siger du vi skal vælge?

Mai: 4 -5 stykker. Og bagefter så skal vi snakke om billederne. Og det får I 7-8 minutter til. Alt efter hvor svært I har ved at vælge. I skal være velkomne til lige at gå lidt rundt. Der er også frugt og kage til jer.

Sisse: Tak

Mai: Og I bestemmer selv, hvad det er i forbinder altså hvad det er I vil fortælle med billederne. Det er helt frit.

Mai: Og hvis I vælger de samme så må I lige beslutte. Altså så er der en af jer der tager det, men så har I bare valgt det samme billede. Så må I lige huske på hvem det er.

Billedøvelsen begynder...

Mai: Så kunne jeg godt tænke mig at I lige fortalte lidt med nogle ord hvad det er for nogle billeder I har valgt og hvorfor og hvad det er I har lagt i de billeder. Der er jo ikke noget rigtigt, det er bare jeres personlige relation eller det I forbinder med billedet. Vil du starte Sisse?

Sisse: Ja, jeg tog det her fordi at hun er alene, det har ikke så meget med den der telefon at gøre, det er bare en enkelt person, fordi jeg synes at omvisningen fungerede meget godt hvis man kom alene, det at man blev inddraget på den måde synes jeg faktisk gjorde det nemt at man også fik sagt noget selvom man måske ikke var her sammen med nogen. Det synes jeg fungerede godt. Og så tog jeg det her. Både fordi jeg synes det ligger sådan lidt op til det at man godt kan blive sådan lidt overvældet nogle gange hvis man støtte på et eller andet rigtig fantastisk stykke kunst. Men også fordi at det hun kigger på også umiddelbart kun kan virke sådan lidt som jeg har det med f.eks. den der 80'er ting vi så, at det er sådan lidt intetsigende og mærkeligt. Så der er to ting i det. Så tog jeg denne her fordi vi snakkede om skibe and such meget så tænkte jeg at det godt kunne være lidt galionsfiguragtig. Suttan sagde mig ikke så meget. Og så tog jeg denne her fordi jeg synes det var sådan lidt 80'er agtig at se på og kom til at tænke på hvad hedder han nu ham der?

Sarah: Warhol?

Sisse: Ja lige præcis

Helle: Hvad for noget?

Mai: Andy Warhol

Helle: Nåh

Sisse: Og fordi vi så på den der hun sagde var 80'er kunst ting der. Det synes jeg så meget 80'er agtigt ud det her. Det var det

Katrine: Skal jeg fortsætte?

Mai: Ja

Katrine: Jeg har valgt 5 billeder og jeg valgte blandt andet det her. Sådan bunden af et træ og jeg tænke det var sådan. Altså jeg føler at når jeg kommer til sådan nogle omvisninger her så bliver man lidt styrket i sin viden og det er ligesom at det er med til at bygge på det træ man har af viden om kunst og sådan noget. Og så tog jeg det her som jeg synes siger noget om at det at man er meget til stede når man er her og man har ikke tid til at tænke på hvad der sker derhjemme og derude eller andre steder man burde være. Eller jeg synes det sådan er et dejligt frirum for mig at fokusere på en omvisning og på noget som jeg ikke normalt beskæftiger mig med. Så jeg synes det siger meget godt om det her med at være fokuseret og være et sted. Så det her billedet. Lidt i relation til det med træet at man får ligesom noget viden som får en til at gro lidt eller sådan det nærer en også i de perioder hvor man måske er lidt uinspireret og ustimuleret. Og så tog jeg det her som er ja. Det få mig til at mindes lidt. Måske det samme som det her med den her prik. Det her med bare at være til stede og nyde det man ser og får lov til at sanse og ikke skulle tænke over alle mulige andre ting og det synes jeg den her bro er et meget fint billede på. Så tog jeg det her af et landskab og en sol og det tror jeg også. Altså der er sådan lidt symbolik for mig over at, altså det

der med at få udsigt gennem det man oplever eller sådan den viden man får og der er et eller andet der ligesom går op i en højere enhed og solen står op. Jeg ved ikke lige hvordan det hænger sammen, men der var sådan et eller andet symbolsk som nærrede mig.

Mai: Ja

Sarah: Jamen jeg har også taget 5 billeder. Jeg har faktisk taget det her sådan lidt klovneagtige, hvor man er lidt i cirkus næsten, markedsplads et eller andet og det er fordi det fik mig til at tænke lidt på sådan den måde vi var sammen på. Nu er jeg her med min mor, men vi kendte jo ikke rigtig hinanden og alligevel så var der bare på en eller anden måde en tryghed at man kunne sige ens tanker om de billeder hvis man ikke synes det var særligt kønt og der var plads til mange forskellige smagsbedømmelser og så også, jamen man følte sig ikke ene når man stod og rørte ved den der skyggefigur. Det var vi alle sammen en del af og man kunne sådan sidde og fnise lidt om at nu rakte man hånd med ham figuren. Og så er der det her billede af to mænd der sidder ned og sover på en. Og det er fordi at nogle gange så kan museer godt være sådan lidt passivt deltagende. Jeg går tit rundt og vil gerne forstå billederne, men så bliver det også bare sådan. At jeg går forbi dem fordi jeg ikke lige kan overskue at skulle sætte mig ind i det. Fordi det er en meget kort lille tekst der er og jeg kan egentlig godt lide at man får sådan historien bag. Det lidt personlige i billederne og det synes jeg kom rigtig godt igennem med den her rundvisning og det synes jeg er noget af det, det virkelig kunne bidrage med. Det var den der personlige relation til kunsten og til nogle sjove historier eller et eller andet som man kan tage med hjem og fortælle videre om og snakke om. Min mor og jeg over middagen. Så var der det her billede med de her. Jeg kan aldrig huske hvad de hedder, men noget værktøj

Mai: Ja

Helle: Topnøgler

Sarah: Topnøgler ja og det er fordi jeg synes egentlig, at den her rundvisning også skulle give og lidt nogle værktøjer til sådan at forstå kunst på andre måder og måske også i virkeligheden forstå os selv lidt og hvor sådan synes jeg det her er smukt er det grimt er det noget ville have hængende derhjemme så sådan den sammenligning med at vurdere kunsten på en eller anden måde ud fra. Så er der det her med begge veje midt ude i en amerikansk ørken eller sådan og det var fordi at lige i starten med det der snus og sådan noget og jeg tænkte det kan gå alle veje og hvad sker der her, hvad skal jeg bruge det til, hvad er det, det finder jeg nok ud af efterhånden. Og så tænkte jeg, at det kunne jo også være sådan noget med at det skulle sammentømre os. Og så det der med at vi alle sammen havde fået den der fisherman og sådan noget. Men det var sådan lidt forvirrende for mig på en eller anden måde. Lidt malplaceret selvom det også havde en lille note til det der sømandshistorie. Og så denne her strikkede bamse fordi jeg synes der var sådan lidt. Fordi kunst er noget seriøst og meget kulturelt og man skal rigtigt. Det kan godt nogle gange være lidt for fint på en måde til at der er nogle mennesker der ville komme. Min kæreste ville for eksempel aldrig dukke op herinde fordi han synes ikke at sådan noget er interessant, men det synes jeg sådan lidt,

at der var noget lidt barnlig sjæl over det med de her lakridspiber og de der bolde. Om det fungerede det ved jeg ikke helt rigtigt. Jeg tror det er sådan lidt, nu er det også fordi jeg er performance- designer og vi snakkede om det der med sansning og det der med at spise noget samtidig og det ved jeg ikke. Jeg tror bare lige for mig fungerede det ikke. Men i forhold til forventningerne så var det meget sjovt at prøve at være her fordi ens forventninger var sådan, nå nu kommer jeg bare ind. Det må være noget nyt siden de også har lavet noget ny. Så de er på en anden måde at opleve kunsten på og det synes jeg det levede op til. Ja.

Helle: Jeg har fundet nogle billeder der beskriver den kunst jeg har oplevet og vi startede jo med noget der var af Michael Anker der, som var realistisk og meget naturtro så det her er jo. Det kunne lige så godt være fotograferet det han havde malet ikke og så med et skib på her. Så kom vi til noget der skal minde om "Skyggen" hvor vi faktisk. Vi fik jo lov til at røre men eller så normalt må man kun stå og kigge på og kigge ind mellem hulrummene. Så kom vi til ham der Jens Søndergaard hvor menneskene var lidt mere udvaskede og det var mere moderne kunst end bare sådan glansbillede. Så det er egentlig det det beskriver. Og så til sidst så jeg hende der Magrete, jeg kan ikke lige huske efternavnet, men hende med det der drivtømmer eller det der bord der var knækket, altså det viser også bare ja at det kan blive til kunst sådan noget almindeligt brugsmateriale sådan noget og at det kan defineres som kunst, det er der nogle der synes og nogle der ikke gør.

Mai: Ja fint det var egentlig de øvelser vi skulle lave så har jeg også nogle spørgsmål som er mere diskussionsspørgsmål sådan lidt åbne spørgsmål som alle kan byde ind på. Jeg kunne først godt tænke mig lidt at høre. Har I været her før på museet?

Helle: Ja for mange år siden

Sisse: Mmm

Mai: Ja

Sisse: Men ikke på en rundvisning

Mai: Ikke på omvisning

Sarah: Kun i kantinen

Mai: Kun i kantinen. Du havde været på omvisning?

Katrine: Ja jeg kommer her rigtig tit, jeg var her sidste onsdag

Mai: Ja

Katrine: Jeg tror jeg bruger det lidt som et hobbyrum eller sådan et tankerum eller jeg ved det ikke. Ligesom hvis man har lyst til at gå en tur i en park så kan man gå herind og jeg bor lige i nærheden så det er sådan

Mai: Ja

Katrine: Jeg bruger det ret meget og også omvisningerne

Mai: Men i andre har været her sådan alene eller selv og gået rundt?

Sisse: Ja sidst jeg var her der var jeg her selv

Mai: Ja

Mai: Hvad havde I af forventninger eller sådan tanker inden I tog her ind til de her Særlige Søndage? Hvad tænkte I at I skulle ind til?

Sarah: Noget anderledes tror jeg at jeg vil beskrive det som altså noget mere aktiverende og på en eller anden måde lidt, ikke tvingende men på en god måde fordi man bliver tvunget til at tænke over nogle ting i stedet for bare passivt at gå forbi. Så kunsten faktisk bliver brugt i stedet for at man måske kan føle at det ikke lige var den fedeste oplevelse at gå på museum. Det gav mig ikke så meget fordi man ikke selv var i sådan the mode til at forstå kunsten. Så sådan på den måde tror jeg.

Mai: Så det var en anledning til at få en kunstoplevelse egentlig?

Sarah: Ja hvor man sådan børnehaveagtigt blev sat til at tænke over tingene som måske kan være meget godt fra hverdagen. Jeg synes også at det var meget spændende med det der du sagde med et afbræk fra hverdagen på en eller anden måde

Mai: Hvad med jer andre? Havde I nogen? Det kan også godt være at nogle gange har man jo ikke nogen forventninger

Helle: Jeg vidste ikke så meget om det

Sisse: Nej det synes jeg heller ikke sådan lige

Mai: Nej

Sisse: Jeg havde overhovedet ikke hørt om det før du spurgte om jeg gad komme. Jeg havde ikke rigtig læst om det inden så jeg tror bare at jeg forventede noget lidt. Jeg ved ikke lige, omvisningsagtigt, der er en der snakker og så lytter vi typisk ting ikke. Men det overraskede mig så positivt at vi blev involveret så meget. Ja det kunne jeg godt lide.

Mai: Og hvilken betydning havde det, den her involvering? Hvad gjorde det for din oplevelse?

Sisse: Jeg synes det gav meget mere at man selv fik som du også sagde, at man blev opfordret til at sætte nogle tanker i gang og fik sat nogle ord på det man så og det at man også fik nogle historier om kunstnerne og hvad der blev tænkt imens det blev lavet og sådan nogle ting. Det kunne jeg også godt lide. I forhold til det der med at man bare går rundt som sådan en kæmpe gruppe der bare lytter på en eller anden altså så zoomer man hurtigt ud. Det gør jeg i hvert fald hvis det er sådan noget, ikke.

Mai: Ja.

Sisse: Og så det at vi ikke var så mange det tror jeg var rigtig godt. Det gjorde det måske nemmere at få skabt noget samtale

Mai: I andre nikker. Er I enige i det?

Helle: Jeg synes det var en meget sjov måde hun gjorde det på

Mai: Ja.

Helle: Altså sådan jeg synes ikke nødvendigvis det er børnehaveagtigt

Sarah: Nej nej det var bare sådan tanken derhen af

Katrine: Jeg synes heller ikke det var børnehaveagtigt

Sisse: Jeg forstår godt hvad du mener sådan når man i folkeskolen tog rundt på museer og sådan noget der skulle man også lige tvinges lidt ud i at komme med nogle tanker selv eller i det hele taget fastholde fokus

Sarah: Ja fordi det skal bare gå så hurtigt i hverdagen altså sådan. Her kan man ligesom godt lige tage det et node down og så faktisk tænke over tingene i stedet for bare lige at se det

Sisse: Mmm

Sarah: Ligesom den der scroller funktion på telefonen ikke.

Sisse: Ja

Sarah: Det kan man ikke rigtigt til sådan en rundvisning på den her måde synes jeg

Katrine: Jeg var også overrasket over. Jeg synes det fungerer så godt med gruppen eller sådan at jeg ved ikke om det var fordi folk havde forventet at der var lidt mere interaktion, men folk tog ligesom imod de udfordringer der var eller de opgaver der var. Jeg har nemlig også været på en anden omvisning herinde for, det ved jeg om er et års tid siden eller sådan noget, hvor det faldt helt til jorden at hun prøvede, at omviseren prøvede at være sådan så laver jeg lige denne her lille øvelse og folk var sådan okay. Jeg tror også det var heldigt at folk var så åbne og bød så meget ind

og det virkede som om at alle fik sagt noget og. Så det synes jeg også var med til at styrke den der stemning om sådan nå ja

Sarah: Var der egentlig mange på det hold?

Katrine: Ja det tidligere eller hvad ?

Sarah: Ja

Katrine: Ja der tror jeg at vi var 20 måske

Sisse: Til sådan noget her?

Katrine: Ja

Sisse: Hold da op det var mange

Katrine: Ej måske

Mai: I har været lide inde på det på det, men hvis I nu skal beskrive de her Særlige Søndage eller jeres oplevelse for en ven, hvad ville I så fremhæve. Hvad ville I vælge at fortælle videre? Er der sådan noget særligt negativt eller positivt

Sisse: Altså en ting jeg bed mærke i hvor jeg tænkte at det kunne måske godt gøres anderledes var når der blev spurgt var det sådan tit måske lidt for åbent sådan, hvad tænker I. Måske nogle gange kunne man godt bruge sådan lidt mere specifikke spørgsmål til også lige at komme i gang, synes jeg i hvert fald. Men ud over det så synes jeg at rundviseren var super god altså. Jeg synes at hun virkede virkelig. Og god at få os med og virkede bare rigtig sød og optimistisk og nu skal vi have det hyggeligt agtigt

Mai: Så hvilke ord vil du bruge hvis du skulle fortælle eller anbefale det for eksempel? Hvad vil du så sige? Hvorfor skulle man tage herind?

Sisse: Så vil jeg sige at det var sjovt at være med til og lærerigt også det synes jeg. Også selv om man måske ikke altså nu er jeg ikke selv en type som går specielt meget op i kunst, men det er jo altid relevant fordi det er så subjektivt den måde man anser det på og jeg synes at hun, at det blev gjort på en måde hvor man faktisk synes det var sjovt at være her i forhold til et helt almindeligt museumsbesøg hvor det godt kan falde meget hurtigt til jorden, hvis man ikke har en der fortæller en noget eller ikke gider inddrage en

Mai: Har I andre noget at indskyde hvis man nu skal fortælle?

Helle: Jeg synes det var positivt at vi var en del af det. At vi ikke bare hørte om et billede

Mai: Så man følte sig mere inddraget?

Katrine: Det synes jeg helt klart man gjorde ja også fordi det var sådan. Jeg synes Annettes attitude var meget sådan jamen I skal jo også bidrage til turen og det fik hun gjort på en meget afbalanceret måde i mens hun både fortalte og jeg synes også det var rigtig rart at der ligesom også var den her lidt klassiske formidlerform hvor hun fortalte om billedet og historien om kunstneren og hvornår det var malet og sådan noget, men at hun ligeså meget var nysgerrig på at høre hvad vores oplevelse af det var og det blev en så stor del af hendes fortælling og hun var god til at tage et ord vi sagde og sådan ja det er jo også interessant fordi han kom faktisk derfra eller sådan. Så det tror jeg helt sikkert jeg ville fortælle videre til en ven at det ligesom var sådan inddragende og det var lærerigt på samme måde.

Mai: Ja

Sisse: Ja men at man ikke føler sig dum så at sige

Sarah: Ja.

Sisse: Fordi man måske ikke lige ved hvad der bliver snakket om nu

Katrine: Meget i øjenhøjde på en eller anden måde

Sisse: Ja lige præcis det var meget rart

Sarah: Ja jeg ville da også anbefale det i hvert fald til også nogle af mine medstuderende, altså som et dejligt afbræk. Og som studerende er det rigtig dejligt at det er gratis

Katrine: Er det ikke det for alle?

Sarah: Jo

Katrine: Okay

Sarah: Nej men altså det der med at prøve noget andet end man er vant til og bare gå rundt. Også fordi det kan være lidt voldsomt med sådan et stort sted. Hvor skal man begynde?

Sisse: Ja.

Sarah: Nu føler man næsten lidt at man er startet og så nå okay og så kommer man måske tilbage tænker jeg sådan hvis man går ind i et rum og så nå det var det vi snakkede om og det tror jeg da også med den man så vil sige og så vil man forklare lidt om det man så kan huske om billedet. Så det er. Jeg synes også det var meget sjovt

Sisse: Det er noget man sagtens kunne gøre i stedet for at sætte sig og se en film eller sådan noget

Sarah: Ja

Sisse: Det synes jeg sagtens man ville. Så kunne man tage herind til omvisning i stedet for

Helle: Jeg ved ikke det der med den der snusdame der. Om det også er ved andre omvisninger om der også er sådan en lille happening der eller

Mai: Det er kun de her Særlige Søndage

Helle: Der er sådan en

Mai: Altså de er jo forskellige. De inddrager forskellige værker og der er forskellige små øvelser

Helle: Altså fordi man var lidt i tvivl. Er det bare sjov det hun står og siger eller bruger hun virkelig snus

Mai: Det kan godt være det er lidt svært at sætte ord på men kan i beskrive nogle af de følelser altså hvilke følelser og stemninger havde I når I gik rundt? Er der en eller anden bestemt følelse I lod mærke til? Sådan overraskelse eller ro, afslappethed. Er sådan et eller andet som I kunne mærke undervejs?

Sarah: Nysgerrighed

Mai: Ja

Sarah: Ja i hvert fald med den der figur sådan nå må vi lige se hvordan og sådan dreje og vende på en eller anden måde og sætte sig på hug og så lidt pinlighed men ikke rigtig pinlighed men mere sådan nå nu gør jeg lige det her. Men uden faktisk at tænke over at folk de kiggede på en for det var faktisk bare sådan en naturlig del af det hele. Ja.

Sisse: Nu du selv lige sagde det så vil jeg måske godt sige sådan ro fordi jeg tænker at nogle gange kan man måske godt, specielt når man står blandt nogle mennesker man ikke kender og så skal man lige pludselig til at sige noget også. Så kan måske godt blive sådan lidt jitters agtigt. Men det synes jeg altså overhovedet ikke der var. Det var helt nede på jorden

Helle: Det var en fordel så at der ikke er så mange mennesker simpelthen

Mai: Så det var sådan en afslappet. Der var plads?

Sisse: Det synes jeg. Og jeg tænker at det er en typisk nemmere når man er mange mennesker bare sådan at gemme sig væk hvis man ikke har lyst til at sige noget.

Sarah: Ja

Mai: Ja

Sisse: Hvis man er nervøst anlagt. Hvor man i mindre grupper måske og mere bliver tvunget til fordi når der lige kommer den der akavede stilhed efter at spørgsmålet er stillet og der er ingen der lige siger noget så må man lige stramme sig an og sige noget. Men jeg synes ikke det virkede sådan. Jeg synes det virkede helt roligt ja og det var vi alle sammen med på

Sarah: Jeg synes det var sjovt at ham der manden kom med sine historier. Det var virkelig givende

Sisse: Ja. Det kunne jeg godt lide ja

Helle: Det var berigende ikke

Sarah: Det tænke jeg også lige da jeg stod, at det var sådan vildt dejligt at han lige ville komme med noget selvom at

Mai: Det leder mig faktisk hen til det næste spørgsmål. Hvilken betydning havde de øvrige deltagere for jeres oplevelse? Altså hvordan var de en del af oplevelsen?

Sarah: Alt på en eller anden måde fordi det var den der tryghed og ro som man havde i gruppen hvor man bliver påvirket af hinanden på en eller anden måde og tør sige mere når den anden siger ej men jeg kan ikke lide det billede åh gudskelov det kan jeg heller ikke.

Sisse: Im not alone

Sarah: Ja

Mai: Så det var lidt en tættere relation fordi man ligesom

Sarah: Ja det synes jeg.

Mai: Hvor man godt kunne sige hvad man ville og byde ind med det man havde?

Sarah: Ja det synes jeg var rigtig godt

Katrine: Ja jeg synes også at man sådan kom til at tænke over nogle flere forskellige ting eller sådan jeg lod i hvert fald mærke til hende kvinden som ja var i par med ham manden. Hun sagde sådan til at starte med da der blev spurgt om det der Anker maleri om vi kunne lide det og så sagde hun at det ville jeg ikke have hængende derhjemme og det fik mig til at tænke på at sådan har jeg aldrig tænkt at man kunne vurdere et kunstværk, men det er jo en meget god målestok det der med at jamen kan jeg lide det nok til at have det hængende over sofaen og det synes jeg at man oplever når man er i en gruppe hvor mange byder ind, at man lærer også noget af hinanden og man får ligesom hinandens perspektiver og man kan lige overveje dem og tænke over det

Sarah: Ja

Katrine: Så det synes jeg helt klart beriger oplevelsen

Sarah: Men også det din gruppe sagde der hvor vi havde den der skala planche værk, hvor vi sagde det der med at det på en eller anden måde var skønt billedet og det havde jeg i første omgang ikke rigtigt tænkt over, men så da I bød ind med det så var jeg sådan orv det var egentlig rigtigt og så gik man måske ud af en anden tangent hvor man måske ikke var helt enig med jer men, men sådan

et afbræk og dannede sine egen lille historie om billedet. Så man blev sådan lidt. Det førte mig i hvert fald tilbage til billedkunsttimerne på en eller anden måde også

Katrine: Mmm

Sarah: Hvor man sad. Men det havde jeg jo ikke fået hvis et var at du ikke havde budt ind eller I ikke havde budt ind med det. Så havde det jo været. Så havde man måske bare været i sin egen lille osteklokke og tænkt at det er dramatisk og dynamisk og realistisk

Katrine: Ja

Sarah: Men der er plads til mere i kunsten

Katrine: Og det synes jeg også er det et publikum gør fordi tit kan man jo nok komme til tænke på den der taler eller omviseren har sådan lidt en autoritær rolle eller sådan nå men det hun siger det må være sådan det er. Så hvis hun havde sagt at det var et dramatisk billede og jeg selv har haft den modsatte følelse så havde jeg nok bare tænkt nå men så var det nok mig der var gal på den. Men det der med at alle byder ind det gør, det nuancerer bare hele oplevelsen.

Sarah: Men det kunne jo godt være at vi alle sammen bare havde sagt det samme, ikke

Katrine: Ja men så kunne hun jo have stillet et spørgsmål nå jamen ja eller det har du måske ret i det havde måske ikke givet noget hvis alle bare havde været enige

Sarah: Det havde i hvert fald givet noget andet

Katrine: Ja

Sarah: Så på den måde har de andre rigtig meget at skulle have sagt for en oplevelse synes jeg

Sisse: Ja

Mai: Hvilken rolle havde Annette, altså omviseren så for jeres oplevelse? Hvordan?

Katrine: En rigtig stor rolle, jeg synes hun var enormt god

Sisse: Ja

Helle: Ja og hun havde taget gummistøvler på og det der og det skulle ligesom symbolisere at vi skulle ud på søen

Sarah: Ja sjovt et sådan kulturelt fint sted på en eller anden måde

Katrine: Ja.

Sarah: At komme i gummirøjser. Det var

Sisse: Ja det var altså godt det synes jeg

Sarah: Ja.

Sisse: At det bliver sådan lidt. Så bliver det også lidt mere nede på jorden og lidt fjollede og sådan. Så er det måske bedre, eller så kan man bedre lige gå til det, hvis man ikke er så finkulturel

Sarah: Mmm

Katrine: Jeg synes også at hun var sådan ja rigtig nysgerrig på os og det synes jeg bare var at det dels var med til at man har lyst til at bidrage med noget, men også bare med til at gøre stemningen meget afslappet

Sarah: Mmm

Katrine: At hun havde fokus på hvad vi tænkte og mente

Sisse: Og hun lyttede til hvad man sagde ikke altså man kunne se at hun tog det til sig og brugte det også videre

Katrine: Ja

Sisse: At det ikke bare var nu stiller jeg et spørgsmål og så er jeg faktisk lige glad med hvad du svare

Sarah: Ja det var ikke bare en opgave man bare lige fik stillet og så skulle man svare og så hurtigt videre til næste billede

Sisse: Præcis hun tænkte over tingene

Sarah: Ja

Sisse: Og nogle gange sagde hun sådan og nå nu sagde du lige det der og sådan kan det også være og nu kom jeg lige til at tænke på det her imens jeg gik hen imod den

Sarah: Eller hvad mener du egentlig nå ja næste hvad siger I

Mai: Altså hvis I skal vælge én ting ved denne her omvisning hvad gjorde så størst indtryk på jer? Hvad havde mest betydning eller hvad husker I mest?

Katrine: Tænker du af det vi blev vist eller hele oplevelsen?

Mai: Ja det kan være både kunstværkerne men det kan også være at Annette havde gummistøvler på eller den relation

Sisse: Altså for mig var det det at vi blev inddraget og at vi snakkede om det vi så og hvad det satte i gang af tanker

Katrine: Ja. Jeg tror jeg synes en første øvelse vi lavede hvor vi skulle placere kryds på sådan et kontinuum det synes jeg var en helt vildt god øvelse ja og jeg synes også at det gav en god diskussion bagefter

Sarah: Ja jeg blev sådan helt inspireret af den øvelse at så når man får børn så kan man selv lige lave sådan nogle plancher så man faktisk kan få sine børn inddraget mere

Helle: Jeg troede faktisk at vi skulle gøre det ved hvert kunstværk

Sarah: Ja. Jeg synes også det var meget sjovt, men det var også bare fordi det var så voldsomt på en eller anden måde det der sidste med frihedsgudinden og så den der personlighed der var da hun sagde den lille havfrue og blev påvirket af det manden sagde. Det var sjovt. Det synes jeg også var meget godt

Mai: Så det der med en afslappet stemning at så griner vi lidt af det og det der med det er live

Sisse: Ja at man kan fornemme at det er ja live

Mai: Det er ikke noget indstuderet

Sisse: Nej det er meget casual

Mai: Hvad synes I, hvad tager I med jer, hvad kan I bruge oplevelsen til? Hvad tænker I?

Sisse: Jeg tænker at jeg kan bruge det til det at nu ved jeg at det her er da ganske underholdende og det kunne jeg da sagtens finde på at gøre igen og tage nogle andre med også. Jeg har faktisk nogle venner som i noget tid nu har været så ej skal vi ikke tage på museum og det er aldrig rigtigt blevet til noget fordi så har man jo forestillet sig netop sådan et scenarie at så går man rundt for sig selv og kigger og så bliver man ikke rigtig klogere. Og så bliver det bare lidt langsomt og kedeligt. Men det her fungerer jo rigtig godt så sådan en eller anden gruppeaktivitet en søndag hvor man alligevel ikke har andet at lave

Sarah: Mmmm. Ja på en eller anden måde så er man bange for at blive skuffet på forhånd når man tager på sådan et museum nogle gange. Altså det kommer også an på hvad man har hørt i medierne og vennerne fortælle og sådan noget. Og nu vidste jeg på forhånd at SMK også gør meget for ligesom at gøre det lidt sjovt og inddragende, men ja det

Sisse: Altså jeg blev i hvert fald som barn tvunget på mange museer hvor det handlede om at vi bare vadede rundt i flere timer fordi mine forældre synes det var åh så interessant og så interessant synes jeg altså heller ikke at det var i længeden vel. Så havde så noget her måske været en lille smule mere stimulerende for et barn også måske

Mai: Har I andre noget at tilføje? Altså til hvad I tager med jer herfra?

Sarah: Jeg tror bare det er meget inspirerende også fordi sådan med min uddannelse at jeg nok kommer til at skulle stå for noget lignende og faciliterer noget lignende så det er meget godt sådan at opleve det selv på egen krop og sådan hvad fungere og hvad fungerer ikke og hvordan gør de forskellige steder. Så det er også meget teknisk inspireret på en eller anden måde

Katrine: Ja. Jeg tror også at jeg tænker lidt altså kender I godt de søndage hvor man bare ikke får lavet noget, hvor man sover lidt for længe og ser lidt for meget fjernsyn eller sådan. Jeg synes også bare at de her, det med at man kommer ud på et museum og ligesom lærer noget så kommer man bare hjem og har det lidt. Det er rart

Sisse: Så fik jeg lidt ud af den dag

Katrine: Og man er sådan ej jeg har faktisk lært noget i dag og jeg er blevet inspireret og det er bare en god måde at afslutte sin søndag på eller ikke afslutte sin søndag på men.

Sisse: Bruge sin søndag på

Katrine: Bruge sin søndag på ja

Sarah: Det er rigtigt

Sisse: True that

Katrine: Så det tror jeg også ja og jeg synes denne her omvisning var enormt god så jeg tror jeg kommer hjem og er endnu mere sådan yes

Sarah: Ja. Jeg kunne godt forestille mig at komme her altså at dukke op til flere af de der arrangementer

Mai: Så vil jeg gerne høre lidt om hvad det er de her så elementer som er tilført til omvisningen f.eks. at vi får lakridspiber, at Annette har kostume på nærmest, kaffen, øvelsen hvor vi skulle placere et kryds på planchen hvordan påvirket det, hvilken effekt har det, hvordan synes I at det virker?

Sisse: Jeg synes det virker rigtig godt. Jeg synes det er med til også igen at få det ned på et niveau hvor man kan være med uden at være super kendt i kunstverdenen. Så synes jeg det virker rigtig fint.

Helle: Ja et frisk pust til sådan et foredrag der

Sarah: Det virker jo også meget forskelligt, altså de der plancher var jo mere sådan lærerigt at man fik lov til selv at analysere et billede ud fra det man måske havde glemt fra de gamle billedkunsttimer og så det der jeg ved ikke lakridspiberne, jeg ved ikke om det på en eller anden måde gav en eller anden vip stemning at man. Ja bare de der handsker faktisk gjorde rigtig meget, nu er de jo også en teknisk ting men.

Sisse: Jeg tænker også at det måske ligger lidt op til at man får sådan lidt en samhørighed i gruppen

Sarah: Ja

Sisse: Nå ja så skal vi lige have en lakridspibe haha det er sjovt ikke. Det tror jeg faktisk lidt hjælper på det også

Mai: Hvad gjorde det der med handskerne at I fik lov til at røre kunstværket som jo ellers ikke må?

Sisse: Altså det gav måske lidt en følelse af uhh nu må vi noget

Sarah: Ja

Sisse: Men altså for mig gjorde det ikke så voldsomt meget selve det at føle det i mit indtryk af den, men det var lidt yay vi må noget de andre ikke må

Sarah: Måske husker man den bare bedre

Sisse: Ja det kan være

Sarah: Også sådan at man har fået lov til føle på den uden at man måske helt har lagt mærke til hvordan.

Sisse: Ja.

Sarah: Men også at stå sammen med hende den anden fra gruppen, hvor vi også sådan sad og grinede lidt fordi at så stak jeg fingeren ind i næsen på den, ved ikke om man måtte det.

Katrine: Det gjorde jeg også

Sarah: Så griner man lidt af det og sådan noget. Så det gjorde da en stor forskel på en eller anden måde for ens oplevelse af kunsten

Katrine: Mmmm. Jeg synes også især det var virkelig positivt den der kop kaffe til sidst. At der ligesom var en anledning til at man lige kunne stå og snakke og jeg ved godt at det var. At man måske ikke nødvendigvis har noget at snakke om fordi man har brugt tre kvarter sammen af sit liv og sådan, men på den anden side så har jeg oplevet andre omvisninger hvor så siger omvisningen jamen tak for nu og så klapper folk og så står folk lidt sådan helt akavet og skal sådan gå hver til sit eller sådan

Sarah: Mmmm

Katrine: Og man skal jo alligevel gå den samme vej

Sisse: Ja

Katrine: Og så går man. Jeg synes bare det var sådan en formel seance eller nej uformel seance, men, eller det var bare en rigtig fin måde at afrunde det på og så kunne man jo gå når man havde lyst eller sige nej tak til kaffe og gå med det samme

Sarah: Mmmm. Ja der var mulighed for lidt af hvert

Katrine: Ja

Sarah: Og alligevel så spurgte hun jo ind til vores oplevelse og hvad vi sådan synes om det og sådan noget

Katrine: Ja der var lige lidt debriefing eller sådan evaluering

Sarah: Ja og det var generelt bare dejligt at hun lod os være kritiske, altså sådan hun blev lidt ked af det, da jeg sagde at jeg synes det kunstværk var kedeligt, men der var plads til at gøre det

Sisse: Mmmm

Sarah: Det synes jeg var dejligt

Mai: I har faktisk været lidt inde på men sådan jeres rolle i omvisningen hvad synes I, kan I prøve at beskrive den, hvordan jeres sådan tilstedeværelse i omvisningen betød. I har snakket lidt om at I følte jer mere inddraget og lidt mere. I snakkede lidt mere om fællesskab i gruppen.

Sarah: Altså jeg synes bare at jeg var, på en måde sådan zoomede jeg ind i mig selv, jeg ved ikke hvordan jeg kan forklare det og sådan hvad synes jeg egentlig og også det der med at jeg vil ikke have det hængende på min væg og sådan det minder lidt om noget jeg har hængende på min væg og sådan det blev meget personligt og meget individuelt på en eller anden måde og man fik sådan sat tankerne i gang om sig selv og udfordret sig selv hvad synes man egentlig, var det mere realistisk eller. Billedet eller et eller andet og så samtidigt var der jo også meget fællesskab omkring det

Katrine: Jeg tror lige jeg skal forstå spørgsmålet igen

Mai: Jamen altså jeres, hvad synes I jeres rolle var i omvisningen? Hvordan indgik I i omvisningen?

Katrine: Tænker du sådan, skal man svare ud fra sig selv eller ud fra hele publikummet?

Mai: Du må gerne svare ud fra dig selv

Katrine: Øh

Sisse: Altså hvis vi havde været sådan en hel gruppe af mennesker der ikke rigtigt kunne få sig selv til at sige noget havde det jo været en helt anden oplevelse. Man kunne nemt ende med sådan en gruppe som, hvor man måske selv var den eneste der ytrede noget som helst. Så bliver det jo noget helt andet og højst sandsynligt ikke lige så sjovt

Mai: Ja

Sisse: Så man kan sige gruppemedlemmerne er også rimelig vigtige. At man har nogle der byde/brase ind

Helle: Ja med de tanker de har når hun spørger om noget ikke.

Mai: Så det var sådan et fælles bidrag til

Sisse: Det synes jeg ja

Sarah: Ligesom du sagde med den sidste rundvisning hvor der ikke rigtig, hvor det ikke var ligeså dynamisk eller givende på samme måde.

Katrine: Mmm

Sarah: At der var folk måske ikke så gearret til at skulle give så meget af sig selv. Det gjorde man jo på en anden måde ikke

Sisse: Der hvor i var 20 eller sådan noget

Katrine/Sarah: Ja

Sisse: Jeg tror virkelige også at det gør en stor forskel om man er stor en gruppe eller om man er en lille gruppe

Sarah: Mmm

Sisse: Jeg tror det er meget bedre med sådan en lille gruppe. Folk er meget mere tilbøjelige til at få sagt noget også fordi hvis man er så mange mennesker ikke, så kan det godt være der står en masse der godt vil sige noget men det er svært at få styr på hvornår skal man så sige noget fordi alle bare snakker i morgen på hinanden. Det er mange mennesker tænker jeg også. Det tror jeg er meget nemmere med en lille gruppe.

Mai: Ja

Sarah: Ja

Katrine: Men jeg tror også Annette gjorde rigtig meget for at sådan at. f.eks gav hun os alle sammen hånden og sådan ligesom omtalte gruppen til at starte med og hun sagde sådan nå men vi er jo en lille gruppe i dag eller sådan så på en eller anden måde fik ligesom italesat sådan vi er os og vi skal være sammen nu eller sådan ja jeg har bare oplevet tidligere omvisere som ja så kommer de ind og så præsenterer de sig selv og så går vi afsted på omvisningen og sådan det der med eller det er meget fint man bliver sagt hej til eller at hun lige sådan ja hilser eller så tror jeg også man sådan automatisk bliver nå ja jeg er jo med på det her eller nu skal jeg bidrage

Sisse: Ja.

Katrine: Eller hun har set mig

Sarah: Så det virker på en eller anden måde som sådan en invitation

Katrine: Ja, til at deltage eller sådan

Sarah: Ja

Katrine: Men der er nok også noget med størrelsen på gruppen og

Sisse: Det tænker jeg ja.

Mai: Hvilken betydning har den her omvisning eller de her Særlige Søndage for jeres oplevelse af museet generelt? Har det sådan skabt nogle andre forventninger til hvad man kan opleve her eller gjort at I har en anden relation til stedet eller hvordan påvirker den her omvisning jeres forståelse af museet?

Katrine: Jeg synes det påvirker det rigtig meget altså måske ikke lige sådan enkeltstående går jeg ikke herfra og tænker nu tænker jeg bare noget helt andet om Statens Museum For Kunst. Men jeg synes sådan i længden. Jeg tænker virkelig over at jeg synes at SMK er bare sådan har vist sig fra sin meget moderne side. At de sådan er meget, eksperimenterende er måske for stærkt et ord men at de sådan er nysgerrige og inddragende og det synes jeg de viser gennem de her omvisninger. At de tager publikum seriøst og de tager publikums kunstniveau seriøst. Det der kan ikke skal kunne vide vanvittigt meget om kunst for at kunne være her eller sådan

Sarah: Ja

Katrine: Det synes jeg sådan omvisningerne her sætter rigtig meget eftertryk på sådan at kunst er for alle og det skal kunne formidles til alle

Sarah: Jeg synes også det er meget altså de giver meget af sig selv her

Katrine: Ja

Sarah: Hvilket er en god ting

Helle: Jeg var slet ikke klar over at der var sådan nogle omvisninger som Særlige Søndage

Sisse: Ja

Mai: Så for dig har det sådan givet, nu er du opmærksom på hvad man kan opleve her

Helle: Ja det kunne da godt være alternativ til sådan en regnfuld søndag måske

Sarah: Ja i stedet for at gå i biografen

Sisse: Ja præcis, det gør det da helt sikkert mere attraktivt

Sarah: Mmmm

Sisse: Det gør det. Sidste gang jeg var her der blev jeg skuffet

Sarah: Nå der blev du skuffet.

Sisse: Ja

Sarah: Til en omvisning

Sisse: Nej ikke til en omvisning. Fordi det har jeg aldrig været her til før. Der var jeg her alene til den der hvad fanden var det nu den hed. Det var sådan en udstilling med sådan det handlede meget om sex og sådan nogle ting

Sarah: Mmm

Sisse: Hvad hed den "What is happening" tror jeg

Mai: Ja

Sisse: Den synes jeg, den var blevet hypet ud ad til og jeg tænkte det lyder skide spændende, så den tog jeg ind og så og det var slet ikke det jeg forventede altså overhovedet

Mai: Hmm

Sisse: Det synes jeg var skuffende. Og måske kunne det så have givet mig en anden oplevelse måske hvis jeg havde en der gik rundt og fortalte nogle ting om de her ting vi så fordi det ja det var slet ikke det jeg havde regnet med i hvert fald. Men så noget som, min tanke var så at det gør det helt sikkert mere attraktivt og det gør da helt sikkert at jeg gerne vil komme igen

Sarah: Ja så du har mod på det igen eller hvad?

Sisse: Ja

Sarah: Ja

Sisse: Ja lige præcis, den der det var demotiverende

Mai: Så det har åbnet lidt en dør for en relation?

Sisse Ja helt sikkert

Katrine: Jeg synes også sådan når jeg går på museet bare sådan for mig selv uden omvisning så husker jeg tit de malerier som jeg har været præsenteret for på omvisningen og så er det ligesom, så står man lige og ej ja så fik jeg lige fortalt det med den her historier eller et eller andet og det er

som om at så har man nogle små hjem på museet hvor man så ligesom kan gå hen og lige være sådan ja hvor hyggeligt og nu ser jeg lige det billede igen

Sarah: Ja

Katrine: Så man får ligesom sådan nogle anderledes relationer til nogle af stederne på museet og nogle af værkerne som gør at det ikke er så underligt at komme tilbage eller sådan

Sarah: Ja, det tænkte jeg også ville være typisk mig hvis jeg gik sammen med nogle andre der ikke havde været med på den her rundvisning så lige at vise det her eller et eller andet. Her har jeg været nu skal i høre en sjov historie, det to kun tre timer at male det her maleri man skal ikke bruge meget længere tid på det. Dovenskab kunne det også hedde. Ej ja

Mai: Sidste spørgsmål og det handler lidt om det her interview nu. Hvordan har det været at skulle sætte ord på en oplevelse? Og billeder. Hvordan er det at skulle italesætte noget som egentlig er ret komplekst eller abstrakt som en oplevelse? Hvordan er det synes I?

Helle: Lige i starten synes jeg at det var svært at finde sådan nogle billeder

Mai: Ja

Helle: Jeg har også prøvet det der hvor jeg arbejder hvor vi sådan til et gruppemøde i en anden sammenhæng. Det er jo meget sjovt hvad folk får ud af at samle de her billeder og hvad for nogle historier, og høre andres historier

Sisse: Jeg tænker også kan det være svært fordi det er så åbent ikke. Altså tit er det nemmere hvis man har nogle lidt mere sådan lukkede spørgsmål eller ja det her skal du svare på og der er det her understregede svar ikke. Det her er jo vildt åbent og så kan det godt være meget svært fordi man har bare så mange muligheder og der er ikke noget rigtigt eller forkert altså. Jeg kan godt lide at man sådan bliver tvunget til at tænke i nogle andre baner ja det der med at få sat ord på det, det er meget godt egentligt tænker jeg måske også fordi det er så svært nogle gange. At det også kan hjælpe til måske at udvikle en selv

Sarah: Jeg synes også da man skulle vælge så var det sådan at åh hvad er det egentlig jeg har oplevet, hvad er det egentlig for nogle forventninger jeg havde. Så skal man lige grave tilbage og tænke uh hvad var det. Hvad havde mest betydning for mig og så prøve at finde det frem fra gemmeren

Sisse: Mmm måske er det så nemt bare nå nu er vi færdige så bliver det lige smidt om bagerst i hovedet, men så er det meget rart faktisk lige at få vendt det lidt og overveje hvad det er man har været inde og se og oplevet. Så

Mai: Hvordan er det at høre andre mennesker tale om deres oplevelse? Hvad giver det at man i fællesskab sidder og snakker om en oplevelse synes I?

Sisse: Altså det giver at man også får vendt tanker på en anden måde end man måske lige havde regnet med ikke. Det tænker jeg tit når man sidder i grupper, at det er nemmere at komme lidt bredere rundt eller hvad skal man sige. Fordi man kan hurtigt blive, bare køre i sin egen tankebane ikke, så er det rart at man har nogle input nogle andre steder fra

Sarah: Ja ligesom den der billedøvelse hvor vi skulle skrive altså man bliver påvirket af hinandens ideer og blev mindet om nogle ting faktisk havde oplevet ikke på en eller anden måde

Helle: Altså generelt er jo vi ret enige kan man sige i hvad vi har oplevet

Mai: Ja

Sarah: Ja

Katrine: Jeg synes at det virkede rigtig godt med sådan en lille øvelse ting til at komme i gang også fordi jeg har oplevet andre gange med sådan nogle fokusgruppeinterviews, hvor man sådan ligesom ret hurtigt får talt sig enige og jeg synes det virker meget godt det med at man lige får anledning til at tænke hvad var det nu at jeg selv oplevede og lige sådan når man har sagt det højt så er det ligesom om at ja så er det lige som om ja det var det jeg har oplevet og nu kan vi snakke os ind i en fælles retning

Sisse: Jeg synes også at man kunne se med denne her billedøvelse, altså vi havde jo vidt forskellige måder at angribe det på

Katrine: Ja

Sisse: Det var da meget sjovt at se og så har man også noget man kan tage med sig til en anden gang måske, nå sådan kunne man jo også se på det. Så man får nogle flere vinkler

Sarah: Men samtidig synes jeg også at det er lidt svært at fortælle om ens oplevelser fordi man kan have mange oplevelser i en eller. Der er da rigtig mange ting jeg ikke har fået udtalt mig om. Så er det bare nogle bestemte ting der bliver på en eller anden måde selekteret

Katrine: Ja

Sarah: Hvor at omvisningen har kunnet mange andre ting måske også. Jeg kan heller ikke huske hvornår men der var på et tidspunkt hvor jeg sådan ikke følte ubehag men altså det var på en eller anden måde bare sådan lidt en anderledes oplevelse som også bidrog med noget men jeg kan ikke huske hvad det var, jeg kan bare huske den der fysiologiske oplevelse på en måde

Mai: Har I noget I gerne vil tilføje her til sidst

Sarah: Åh den er farlig. Jeg ved ikke

Mai: Et eller andet som I synes er meget vigtigt lige at sige?

Sarah: Jeg ved ikke jeg tror måske bare at forventningsmæssigt der skulle jeg lige genopfriske hvad hele det her arrangement handlede om fordi min mor spurgte jamen hvad er det egentlig for noget. Jeg havde ikke rigtigt givet hende noget sådan rigtigt. Nå vi skal bare ind og opleve noget og så læste vi det der, der er på hjemmesiden og der stod der at vi skal opleve skumsprøjt og sådan noget og jeg blev helt, har læst oplevelsesdesign og sådan noget, og det bliver sådan rigtig, og det ved jeg ikke, der blev mine forventninger ikke helt indfriet. Det var stadig en god og spændende oplevelse men jeg ved ikke der manglede på en eller anden måde noget lydæssigt eller et eller andet for på den måde at få det indfriet

Sisse: Mmm

Sarah: Men det var jo en god oplevelse alligevel

Sisse: Nu har jeg ikke selv læst beskrivelsen, men står det i beskrivelsen det der med at man ligesom bliver inddraget?

Mai: Der står om det her tema, altså hvad omvisningen har for et tema, og i dag var det så Søstærk Søndag og der står lidt om, jeg tror der står lidt om at opleve kunsten på en anden måde og i nye sammenhænge. Der står ikke vildt meget

Sisse: Det var måske en god ide at skrive i beskrivelsen at man bliver sådan inddraget altså jeg tænker at der sikkert er mange som vil komme til det og tænke wow det var slet ikke det signede up for.

Sarah: Der synes jeg faktisk, nu kan jeg ikke helt huske præcist, men jeg synes den levede meget op til alt det andet der var beskrevet

Sisse: Nå

Sarah: Uden at kunne huske hvad der helt stod men altså det der med er noget særligt og vi skulle ind og opleve den på en anden måde

Mai: Ja

Sarah: Ja og det der med skumsprøjtet det er sådan en meget god fortællende måde at gøre det på eller sådan i skriften, men jeg havde altså nok bare troet der var et eller andet vand. Også når hun kom i regntøj. Nå det her det bliver spændende. Skulle vi have taget andet tøj på

Sisse: Ja altså det kunne være sjovt hvis man kunne lave et eller andet i den retning ikke. Det ville da være lidt morsomt

Katrine: Jeg tror faktisk, jeg var slet ikke klar over det var et nyt koncept de her, hvad hedder det, sansende søndage?

Sarah og Mai: Særlige Søndage

Katrine: Og jeg tror måske at jeg havde læst beskrivelsen inden jeg tog hjemmefra, men jeg tror nogle gange så bliver man også lidt immun over for de der oplev kunsten på en ny måde, så jeg var bare, ja ja det er bare en omvisning. Så jeg var bare slet ikke. Jeg tror måske også bare at det er et budskab der er svært at formidle fordi folk ligesom bare ligger alle mulige ting ned i teksten som de selv ligesom tænker og håber ja forventer

Sarah: Men også fordi det bliver brugt ret meget i reklamer og sådan noget, kom ned og oplev din butik og

Katrine: Lige præcis

Sarah: sådan noget og så er det bare sådan en fesen en hvor man sidder med en ipad og kan lege memorycard eller et eller andet

Katrine: Ja ja

Sarah: Ej det var ikke lige det

Katrine: Nej

Sisse: Ja det er nemt at hype det til noget der så nemt bliver skuffende

Sarah: Ja , jo

Sisse: Jeg synes ikke det var skuffende overhovedet

Sarah: Nej, nej

Katrine: Nej slet ikke

Mai: Det er godt. Det tror jeg egentlig var det, I skal have mange tak, tusinde tak

